

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 13 kwietnia 2015 r.

Poz. 1216

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN-I.4131.17.2015.MK WOJEWODY POMORSKIEGO

z dnia 3 kwietnia 2015 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, ze zm.)

stwierdza się nieważność

uchwały nr VI/24/15 Rady Gminy Kwidzyn z dnia 28 lutego 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębów geodezyjnych: Brachlewo, Brokowo Tychnowieckie, Dubiel, Kamionka, Tychnowy.

Uzasadnienie

W dniu 28 lutego 2015 r. Rada Gminy Kwidzyn podjęła uchwałę VI/24/15 z dnia 28 lutego 2015 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części obrębów geodezyjnych: Brachlewo, Brokowo Tychnowieckie, Dubiel, Kamionka, Tychnowy (dalej jako „Uchwała”). Uchwała wraz z dokumentacją została doręczona Wojewodzie Pomorskiemu w dniu 6 marca 2015 r.

Pismem z dnia 25 marca 2015 r. Gmina Kwidzyn została zawiadomiona o wszczęciu postępowania nadzorczego w stosunku do Uchwały oraz o możliwości złożenia wyjaśnień, UPP o identyfikatorach: ePUAP-UPP4341134 oraz ePUAP-UPP4341133. Wyjaśnienia zostały złożone w dniu 1 kwietnia 2015 r.

Uchwała została podjęta na podstawie art. 18 ust.2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 20 ust.1 w zw. z art. 14 ust.8, art. 15 ust. 2 i 3, art. 16 ust. 1 i art. 29 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012, poz. 647ze zm.).

W toku kontroli zgodności z prawem organ nadzoru stwierdził, że Uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, polegającym na naruszeniu zasad sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to jest art. 15 ust. 3 punkt 3a w zw. z art. 10 ust. 2 a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Uzasadniając powyższe organ nadzoru wskazuje, że zgodnie z treścią § 4 ust. 2 tekstu planu obszar objęty planem dzieli się na tereny elementarne, czyli wyróżnione na rysunku planu liniami rozgraniczającymi tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania. Każdy teren elementarny jest oznaczony w tekście i na rysunku planu symbolem zawierającym: oznaczenie jednostki, w której się znajduje, kolejny numer terenu elementarnego oraz przeznaczenie terenu. W rozdziale drugim tekstu planu uchwalono ustalenia ogólne dotyczące całego terenu. I tak w § 7 tekstu planu przewidziano dopuszczenie lokalizacji farmy elektrowni wiatrowych o mocy powyżej 100kW, wskazując, że na farmę składają się tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych, zaznaczone w planie jako EW, dojazdy do poszczególnych elektrowni wiatrowych, oznaczone w planie jako KDW, place montażowo-manewrowe, tereny urządzeń energetycznych i linie energetyczne, kable teletechniczne. W § 7 ust. 2 tekstu planu ustalono zasady lokalizacji poszczególnych elektrowni wiatrowych, to jest: ustalono, że zasięg uciążliwości akustycznej musi być bezwzględnie ograniczony, zgodnie z obowiązującymi przepisami, do granic terenów zgodnie z ich przeznaczeniem ustalonym w planie; usytuowanie poza strefami ochronnymi dla wyróżnionych elementów środowiska przyrodniczego, o których mowa w § 9 ust.3, oznaczonymi na rysunku planu;

minimalna wymagana odległość turbiny wiatrowej od linii elektroenergetycznej NN. W § 7 ust. 3 tekstu planu ustalono dla elektrowni wiatrowych planowanych i oznaczonych w planie jako: w jednostce A-09/1.1.EW, w jednostce B-03/1.1.EW, 03/1.2. EW i 03/1.3.EW, w jednostce C-03/1.1.EW, w jednostce D-04/1.1.EW i 04/1.2.E, następujące nieprzekraczalne parametry: wysokość części budowlanej wraz z łopatomy wirnika elektrowni wiatrowej do 190 m, moc każdej elektrowni do 2,4MW.

Odnosząc się do dalszej treści miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego organ nadzoru wskazuje, że w § 9 ustalono zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu, podając informację o występowaniu na terenie objętym planem fragmentów Morawskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu i Ryjewskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Ponadto (w ust.2) określono płyty ekologiczne podlegające ochronie. Paragraf 9 ust. 3 odnosi się do stref ochronnych.

Organ nadzoru wskazuje, że § 9 ust. 3 punkt 1 podpunkty a-e tekstu planu wyznaczają strefy ochronne dla wyróżnionych elementów środowiska przyrodniczego, zaś punkt 2 dla farmy elektrowni wiatrowych. W zakresie granic stref ochronnych farm elektrowni wiatrowych, w § 9 ust. 3 punkt 2 tekstu planu zawarto zapis: „wyznacza się strefy ochronne: (...) 2) dla farmy elektrowni wiatrowych określa się granice stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko; granice powyższe wyznaczają:

- a) linie rozgraniczające tereny elementarne, oznaczone w planie jako MU i RM, dla których dopuszczalny poziom hałasu w środowisku nie może przekraczać 45 dB,
- b) granica obszaru objętego planem, gdzie dopuszczalny poziom hałasu nie może przekraczać 40 dB.”

Organ nadzoru wskazuje, że w oznaczeniach graficznych i legendzie rysunku planu, stanowiącego załącznik nr 1 do uchwały, zostały uwzględnione zasady środowiska, przyrody i krajobrazu (czyli odpowiednika graficznego § 9) jednakże te oznaczenia obejmują wyłącznie granice obszaru chronionego krajobrazu, płyty ekologiczne B1,B2,B3,B4, strefy ochronne dla wyróżnionych elementów środowiska przyrodniczego oraz aleje drzew do zachowania.

W tym obszarze brak jest jakiegokolwiek informacji odnoszącej się do stref ochronnych dla farmy wiatrowej, o której mowa w § 9 ust.3 punkt 2 tekstu planu.

Ponadto organ nadzoru wskazuje, że w oznaczeniach na rysunku planu wskazano jedynie obszary zaznaczone szarym kolorem EW- tereny lokalizacji elektrowni wiatrowych oraz E – tereny urządzeń infrastruktury elektroenergetycznej. Na rysunku planu nie ma także jakiegokolwiek oznaczenia farmy elektrowni wiatrowej, o której mowa w § 9 ust. 3 punkt 2 tekstu planu, a jednocześnie definicja farmy elektrowni wiatrowych zawarta w § 7 ust. 1 punkty a-e tekstu planu nie pozwala na określenie tego terenu w sposób jednoznaczny. Przy czym organ nadzoru wskazuje, że inne pojęcia w sposób jednoznaczny zostały zdefiniowane w § 3 tekstu planu.

Analizując zacytowany przepis organ nadzoru wskazuje, że wynika z niego jedynie, że Rada Gminy Kwidzyn ustaliła określenie granic stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz związanych z występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń poprzez wyznaczenie ich liniami rozgraniczającymi tereny elementarne, oznaczone w planie jako MU i RM. Odnosząc powyższy zapis do rysunku planu nie można stwierdzić, że te wskazane linie rozgraniczające obszary MU i RM stanowią granice stref ochronnych farmy elektrowni wiatrowych. Powyższe ustalenie organ nadzoru wynika z faktu, że obszar objęty planem nie jest obramowany obszarami MU i RM, a stanowią one jedynie niewielki procent części zewnętrznych planu. Ponadto organ nadzoru wskazuje, że literalna wykładnia oznaczenia strefy ochronnej farmy elektrowni wiatrowych prowadzi do ustalenia, że granica obszarów elementarnych jest równoznaczna z granicą stref MU i RM, czyli z ułamkowym fragmentem planu.

Ponadto organ nadzoru wskazuje, że § 6 tekstu planu określa oznaczenia rysunku planu, który stanowi załącznik nr 1 do uchwały. Wśród tych oznaczeń w tekście planu brak jest oznaczenia strefy ochronnej farmy elektrowni wiatrowych. Oznaczeń stref ochronnych farm elektrowni wiatrowych nie ma również na rysunku planu.

Organ nadzoru podnosi też, że w § 9 ust. 5 tekstu planu przewidziano, że w zakresie ochrony przed hałasem i wibracjami „ustala się: na granicy terenów przeznaczonych na cele zabudowy należy zachować dopuszczalne poziomy hałasu w środowiska, określone w przepisach odrębnych. W § 14 ust.1 postanowiono, że zakaz lokalizacji zabudowy obowiązuje na terenach przeznaczonych na cele rolnicze

i leśne oznaczonych w planie jako R- tereny rolnice, ZL tereny leśne. Niemniej jednak organ nadzoru wskazuje, że w załączniku nr 2 do uchwały, w punkcie 4, uzasadnieniu nieuwzględnienia uwagi mieszkańca wsi Kamionka, wskazano, że „cały obszar, na którym prawdopodobne jest obniżenie dopuszczalnych standardów jakości środowiska przewidzianych dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej znajduje się w granicach obszaru objętego sporządzeniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wyjątkiem jest jedynie prawdopodobne przekroczenie ww poziomów hałasu w środowisku na niezabudowanych gruntach rolnych zlokalizowanych bezpośrednio przy drodze z Dubiela do Straszewa (DP Nr 3210G) oraz na pn od drogi DW 524 w rejonie wsi Dubiel”.

Z uzasadnienia odrzucenia uwag zgłoszonych w tekście procedury planistycznej nie wynika jakie strefy oznaczono.

Zgodnie z art. 15 ust. 3 punkt 3a w zw. z art. 10 ust. 2 a ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb granice terenów pod budowę urządzeń wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW oraz granice ich stref ochronnych związanych z ograniczeniami w zabudowie, zagospodarowaniu i użytkowaniu terenu oraz występowaniem znaczącego oddziaływania tych urządzeń na środowisko.

W art. 15 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym zapisano zasadę, zgodnie z którą wójt, burmistrz albo prezydent miasta, sporządza projekt planu miejscowego, zawierający część tekstową i graficzną, zgodnie z zapisami studium oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem miejscowym.

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności uchwał rady gminy w całości lub w części.

Jak wyżej wskazano w ocenie organu nadzoru w Uchwale nie ustalono prawidłowo i jednoznacznie stref ochronnych, obejmujących obszar objęty planem zagospodarowania przestrzennego ustalonym Uchwałą Rady Gminy Kwidzyn z dnia 28 lutego 2015 r., co stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego i jest podstawą do stwierdzenia nieważności Uchwały w całości.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały rady gminy wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

WOJEWODA POMORSKI

Ryszard Stachurski